

Nawijn

democratische wijze een besluit genomen. Op basis van de wetgeving is beleid geformuleerd. Ik moet dat uitvoeren.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie):
Dus geen wetsovertreding.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): De CDA-fractie kreeg daarnet terecht de vraag hoe zij tegenover het besluit staat. Ik zou de vraag graag terugspelen naar de VVD-fractie. Kan de woordvoerder van de VVD-fractie aangeven hoe VVD-wethouder Schuiling tegenover dit standpunt staat?

De heer **Blok** (VVD): Ik spreek niet voor de heer Schuiling, ik spreek voor de VVD-fractie in de Tweede Kamer, en deze fractie vindt het onjuist wanneer een gemeente handelingen verricht die strijdig zijn met landelijk democratisch aangenomen wetten.

Mevrouw **Van Vroonhoven-Kok** (CDA): Wij kunnen dus concluderen dat de VVD-fractie in de gemeente Groningen en de landelijke VVD-fractie van mening verschillen.

De heer **Blok** (VVD): Als u ons beiden uitnodigt, kunnen wij ons standpunt toelichten.

De heer **Varela** (LPF): Ik vraag de minister om in overleg met zijn collega van BZK te treden om druk uit te oefenen op de burgemeester van Groningen om de uitgeprocedeerde asielzoekers uit te zetten.

Minister **Nawijn**: Dat zal zeker aan de orde kunnen komen als wij geen effectief instrument hebben om uitgeprocedeerde mensen uit te zetten.

Mevrouw **Adelmund** (PvdA): Ik herinner de minister graag aan een uitspraak van hem in een interview met Binnenlands Bestuur: "Het is niet onredelijk dat in een bepaald soort gevallen gemeenten zeggen: wij houden ze wat langer in de opvang." Het ging daarbij om mensen uit Irak, Somalië en Iran. Verder zei de minister dat hij het zelf zeer moeilijk had met de 5000 uitgeprocedeerden die al heel lang in Nederland wonen en in feite ingeburgerd zijn. Groningen heeft overigens nadrukkelijk verklaard de Vreemdelingenwet en de koppelings-

wet te willen uitvoeren. Natuurlijk willen men dat, maar het gaat om dezelfde vraagstukken die voor de minister blijkens het interview spelen. Het is een vorm van identificatie. Herkent de minister het niet?

Minister **Nawijn**: Nee hoor. Ik sta volledig achter hetgeen ik ook in dat interview heb gezegd. Het uitzetten van uitgeprocedeerde asielzoekers die hier langdurig verblijven is een heel moeilijke zaak. Dat moet je individueel bekijken. Je moet ook bekijken uit welk land men komt. Op dit moment is Irak een problematisch land. Dat heb ik vorige week ook gezegd. Wij moeten het per geval bekijken. Daar is nu juist het overleg met de VNG voor gestart. Het blijkt dat gemeenten nog veel spreken over een hele groep, terwijl je goed moet bekijken welke asielzoekers uit welk land het betreft. Bezien moet worden naar welke landen men vrijwillig kan terugkeren. Daar gaat het om.

Mevrouw **Adelmund** (PvdA): Het tweede deel van de vraag is niet beantwoord. De minister weet precies hoe het in elkaar zit met de 5000 uitgeprocedeerden. Het gaat om die ene groep, ook in Groningen. Het gaat om een specifiek pardon. Zolang dat in discussie is, waaraan de minister zelf een bijdrage heeft geleverd, heeft men dat opgeschort tot aan het nieuwe kabinet.

Minister **Nawijn**: Ik heb nooit gezegd dat er een generaal pardon moet komen. Ik heb wel gezegd dat ik in individuele gevallen eventueel een uitzondering kan maken. Dat heb ik in een aantal gevallen ook gedaan en dat recht blijf ik mij voorbehouden. Een generaal pardon heeft u nooit van mij gehoord. Het is ook geen onderdeel van het Strategisch akkoord. Ik zal mij nooit achter een generaal pardon stellen.

Mevrouw **Adelmund** (PvdA): Ik zal van u nooit iets horen over een generaal pardon. Ik heb steeds gezegd dat daarmee wordt bedoeld een specifiek pardon voor de groep van 5000 uitgeprocedeerden. Het ging de minister bij zijn discretionaire bevoegdheid om één à twee gevallen. In Groningen zal het ook om één of twee gevallen gaan.

Minister **Nawijn**: Dan had Groningen dat moeten inbrengen in het overleg

met de VNG. Dat is niet gebeurd. Men zegt op voorhand dat men mensen opvang gaat verlenen totdat het nieuwe kabinet er zit. Dat vind ik absoluut onacceptabel.

Vragen van het lid Teeven aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over **de infiltratie door Colombiaanse drugsorganisaties in de politieke en bestuurlijke infrastructuur van de Nederlandse Antillen (specifiek Curaçao) en de beschikbare informatie daaromtrent bij het Recherche samenwerkingsteam Nederlandse Antillen en Aruba (RST)**.

□

De heer **Teeven** (Leefbaar Nederland): Voorzitter. Jongstleden vrijdag is het boek "Sneeuw over Curaçao" verschenen van de hand van een onderzoeksjournalist van een bekend landelijk ochtendblad. Het gaat natuurlijk niet over echte sneeuw, want daarvoor is het ter plaatse veel te warm, maar over cocaïne. In zijn boek beroept de schrijver zich op gesprekken die hij heeft gehad met vertegenwoordigers van het bestuurlijk apparaat, met name op Curaçao maar ook op andere eilanden van de Nederlandse Antillen, en met vertegenwoordigers van het Antilliaanse politieapparaat en van het Nederlandse politieapparaat dat daar is gestationeerd. Colombiaanse drugsorganisaties blijken zowel op bestuurlijk als op politiek niveau te zijn geïnfiltrerd op de Nederlandse Antillen en vooral op Curaçao. De rechtshandhaving is serieus in het geding en het functioneren van de eilanden wordt bedreigd. In dat verband heb ik de volgende vragen aan de minister van BZK.

Is het hem bekend dat er inderdaad sprake is van infiltratie door Colombiaanse drugsorganisaties? Heeft hij via de ambtelijke kanalen die informatie ook ontvangen?

Is het juist dat er al sinds een jaar misdaadanalyses op het ministerie van Binnenlandse Zaken beschikbaar zijn waarin door het regionaal Samenwerkingsteam Nederlandse Antillen en Aruba hiervoor aandacht wordt gevraagd?

Teeven

Is de minister voornemens, op korte termijn binnen koninkrijksverband met de Antilliaanse regering in overleg te treden om dit probleem aan te pakken? Dan gaat het niet om het sturen van douaneambtenaren voor grenscontroles, maar om daadwerkelijke rechercheonderzoek op de Antillen. Het RST Nederlandse Antillen en Aruba zou wel weet hebben van deze problemen, maar deze vanwege capaciteitsproblemen niet kunnen aanpakken. Is de minister voornemens, het RST op de Nederlandse Antillen en Aruba op korte termijn uit te breiden?

□

Minister **Remkes**: Voorzitter. Ik heb het boek nog niet gelezen. Ik moet antwoorden op grond van de berichtgeving in de pers. In die zin ben ik enigszins gehandicapt. Het is bekend dat het op de Nederlandse Antillen niet in alle opzichten pluis is. De vraag of er harde aanwijzingen zijn – met een dikke streep onder "hard" – over infiltratie in het bestuursapparaat kan ik op dit ogenblik niet bevestigend beantwoorden.

Er is een aantal misdaadanalyses bekend. Deze gaan overigens niet alleen over de Colombiaanse kant van de zaak, maar hebben een veel algemener karakter. In algemene zin kan ik deze vraag bevestigend beantwoorden.

De collega van Justitie en ondergetekende zijn in overleg met de autoriteiten op de Antillen. Eén van de onderwerpen van dat overleg – de heer Teeven heeft dit bij de algemene beschouwingen en in de begrotingsstukken van BZK kunnen lezen – is de versterking van de rechtshandhaving. Dit gebeurt op verschillende manieren. Hier wordt ook concreet over gesproken met de nieuwe minister van Justitie Ribeiro. Ik heb de indruk dat deze nieuwe minister de problemen onderkent en op een stevige manier te lijf wil gaan. In dat verband is ook versterking van het RST een van de gespreksonderwerpen. Wij zitten op dit moment op de lijn die de heer Teeven van ons vraagt. Wij zijn van plan om die lijn te blijven volgen, zij het dat ook in dit opzicht de demissionaire status van het kabinet ervoor zorgt dat we enigszins gehandicapt zijn. Het was mijn voornemen, voorzitter, afhankelijk van wat er 22 januari en daarna

gebeurt, daarna zo spoedig mogelijk naar de Antillen te gaan. Ik zou daar ook al geweest zijn, ware het niet dat het ontstaan van de demissionaire situatie deze gang doorkruist heeft.

De heer **Teeven** (Leefbaar Nederland): Voorzitter. Ik dank de minister voor zijn antwoorden. De eerste drie vragen zijn duidelijk beantwoord. Mijn vierde vraag was of de minister wetende van de problemen – want ik begrijp dat de misdaadanalyses al bekend zijn op het ministerie van Binnenlandse Zaken – voornemens is bij de huidige behandeling van de begroting van Binnenlandse Zaken daadwerkelijk aan te koersen op een versterking van de politieapparaten op de Nederlandse Antillen, in concreto de uitbreiding van het RST? Dat zou kunnen betekenen, voorzitter, dat de cocaïnestroom naar Nederland daadwerkelijk kan worden ingedamd en we niet alleen aan bolletjesslikkers werken.

Minister **Remkes**: We praten over het beleidsplan en de begroting van het RST. Daar beslissen de drie ministers van Justitie en ondergetekende over. Of het per se nodig is om een voorziening in de begroting van BZK op te nemen, wil ik op dit ogenblik even in het midden laten. Ik heb zojuist aangegeven dat de gedachte van de heer Teeven mij sympathiek is. Als daar geld voor op tafel moet komen, dan komt dat geld er, linksom of rechtsom.

De heer **Rietkerk** (CDA): Voorzitter. De drugskoeriers zijn niet demissionair. Ik ben blij dat de nieuwe minister van Justitie Ribeiro de zaak in de Antillen serieus oppakt. Mijn vraag heeft betrekking op de ervaringen van Nederlandse politiemensen en rechercheurs op de Antillen, die daar vanuit de Nederlandse en de Algemene christelijke politiebond zijn geweest en signalen hebben afgegeven in een brief aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie. Kan deze minister actueel aangeven of het inderdaad zo slecht gesteld is met het RST ter plekke? En kan hij toezeggen, als hij deze informatie nu niet volledig kan geven, dat wij een brief krijgen voor de behandeling van de begroting van Antilliaanse Zaken en Binnenlandse Zaken?

Minister **Remkes**: Ik kan de vraag of er concrete aanwijzingen zijn van

Nederlandse politieagenten op dit ogenblik niet beantwoorden. Ik ben bereid om voor de begrotingsbehandeling de gevraagde informatie te verstrekken.

De heer **Dittrich** (D66): Mijnheer de voorzitter. Volgens mij zijn de analyses over het dreigingsbeeld in de Antillen al een jaar geleden op het ministerie gemaakt. Ze zijn daar bekend en liggen daar. Het verbaast me dan wanneer ik minister Remkes nu hoor zeggen dat hij snel na 22 januari naar de Antillen wil gaan. Hadden er niet al veel eerder op basis van die dreigingsanalyses bepaalde maatregelen genomen of gesprekken in gang gezet kunnen worden, zodat daadwerkelijk een halt kan worden toegeroepen, als tenminste waar is wat nu gezegd wordt?

Minister **Remkes**: Voorzitter. Ik heb in de richting van de heer Teeven zojuist aangegeven dat die gesprekken gaande zijn en dat wij bovendien niet voor niets het punt rechtshandhaving een hogere plaats op de prioriteitenlijst hebben gegeven.

De heer **Van Oven** (PvdA): De berichten zijn op zich alarmerend, zeker waar het gaat om mogelijke infiltratie van het bestuur. Ik heb de minister zojuist horen zeggen dat hij geen "harde" aanwijzingen heeft over infiltratie van het bestuur. Mijn eerste vraag zou zijn: Bestaan er wel aanwijzingen voor en vloeien deze voort uit die misdaadanalyses? Mijn tweede vraag is: Zou het RST zich niet beter kunnen bezighouden met de opsporing van de kopstukken dan dat men vertrouwelijke informatie naar buiten toe laat lekken? De derde vraag is: Geeft het nu werkelijk blijk van een krachtige regie inzake de rechtshandhaving als de minister van Binnenlandse Zaken van Nederland zijn voorgenomen reis aan de Antillen in dit kader juist afzegt?

Minister **Remkes**: Voorzitter. De heer Van Oven weet ook dat een demissionaire minister op de Antillen iets minder krachtig op kan treden dan een niet-demissionaire minister. Als ik een reis onderneem, doe ik dat alleen als mijn reis effectiviteit kan hebben. Dat is precies de reden waarom die reis is afgeblazen.

Ik kan op dit moment geen antwoord geven op de vraag of informatie is gelekt. Kennelijk staat

Remkes

dat in een boek, maar ik kan dat niet bevestigen.

De heer **Van Oven** (PvdA): Wellicht kunt u daar later op terugkomen.

Minister **Remkes**: Natuurlijk ben ik bereid om in een overleg over deze problematiek door te praten, ook op basis van meer feitelijke informatie. Ik heb zojuist de heer Rietkerk een toezegging gedaan. De problematiek heeft op zichzelf de aandacht.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks): Het probleem is dat dit kabinet op zijn demissionaire status wijst als het dat uitkomt. In de Nederlandse situatie regeert dit demissionaire kabinet alsof het dat niet is. Kan de minister hierop ingaan?

Minister Nawijn heeft twee weken geleden in Binnenlands Bestuur gesteld dat wellicht moet worden overwogen om de justitie-verantwoordelijkheid tot een koninkrijksverantwoordelijkheid te maken. Leeft die gedachte ook bij Binnenlandse Zaken of neemt u daar afstand van?

Minister **Remkes**: Eén van de mogelijkheden die nu serieus bekeken wordt, maar de heer Rosenmöller weet nog beter dan ik dat dit altijd in koninkrijksverband tot besluitvorming moet komen, is om het thema "rechtshandhaving" meer een koninkrijksverantwoordelijkheid te doen worden.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks): Ik begrijp dat u er voorstander van bent om rechtshandhaving een koninkrijksaangelegenheid te doen worden. Dat is een nieuw geluid in de Kamer. Kunt u aangeven waarom u als demissionair bewindspersoon niet naar de Antillen en Aruba kunt afreizen, als het kabinet in Nederland in materiële zin regeert als een niet-demissionair kabinet?

Minister **Remkes**: Dat heeft te maken met de besluitvorming in koninkrijksverband. Ik heb al tegen de heer Van Oven gezegd, maar u weet dat ook heel goed, dat een missionaire bewindspersoon daar iets straffer en iets steviger in zijn schoenen staat dan een demissionaire bewindspersoon. Dat is niet in alle bestuurlijke situaties in Nederland aan de orde.

Vragen van het lid Tonkens aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **de vraag wie verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de zorg**.

□

Mevrouw **Tonkens** (GroenLinks): Voorzitter. Stel dat je volwassen zoon psychiatrisch patiënt is. Hij is dermate in de war en bij vlagen agressief dat hij niet langer op zichzelf kan wonen. Hij komt in een psychiatrische instelling. Misschien heeft hij het daar enorm naar zijn zin en bloeit hij helemaal op, maar misschien ook niet. Misschien verkommert hij en krijgt hij nauwelijks aandacht, wordt hij nog verwarder en agressiever, wordt hij vaak en lang opgesloten en maar nauwelijks geholpen. Misschien heeft hij slechts een keten van lege zondagen in het verschiep, zoals een onderzoeksrapport het recent benoemde.

Waar moet je dan terecht om je beklag te doen? Bij de inrichting zelf zeggen ze dan al gauw: we zouden uw zoon graag meer tijd en aandacht geven, maar wij hebben het geld en het personeel daarvoor niet. Dat regelt de zorgverzekeraar met de overheid. In de Volkskrant van afgelopen zaterdag stelt de zorgverzekeraar: wij zijn in principe niet verantwoordelijk voor de kwaliteit van de geleverde zorg. Dat is namelijk een zaak van de inspectie, van de overheid dus. Het kabinet stelt bijvoorbeeld in de begroting van VWS van dit jaar dat verzekeraars de inkopers en regisseurs zijn en dat de overheid toeziet op de kwaliteit van het zorgaanbod. De overheid ziet toe op de kwaliteit. Maar wie is er nu eigenlijk verantwoordelijk voor de kwaliteit? Met zulk onduidelijk overheidsproza kun je mensen natuurlijk niet kwalijk nemen dat zij dan maar naar de rechter stappen.

Dat deden recent de ouders van een psychiatrische patiënt. De rechter oordeelde dat de zorgverzekeraar verantwoordelijk is. Hij moet wel degelijk kijken of er goede zorg wordt geleverd en die ook leveren. Als de kwaliteit onder de maat is, dan behoeft de verzekerde een lagere eigen bijdrage te betalen en in dit geval zelfs maar de helft. De rechter sprak dit oordeel overigens uit op 24 juli, maar het werd pas

zaterdag in de krant gemeld, want de zorgverzekeraars hadden dit liever niet. Het kan ze veel geld gaan kosten.

Nu ligt de bal bij mevrouw Ross-van Dorp als verantwoordelijk staatssecretaris voor de zorg in psychiatrische instellingen, gehandicapteninstellingen en verpleeghuizen. Wie is er nu eigenlijk verantwoordelijk? Zijn dat de verzekeraars, zoals de rechter oordeelde? Dan hebben wij nog wel een probleem. De verzekeraars zeggen immers dat zij niet kunnen toezien op de kwaliteit, omdat zij geen sanctiemiddelen voorhanden hebben. Of is de overheid verantwoordelijk, en daarmee dus de inspectie? Maar ook dan is er een probleem, want hoofdinspecteur Kingma heeft in juni jongstleden gezegd dat de inspectie daarvoor niet verantwoordelijk is. De Kamer heeft daarover toen een speeddebat met de minister gevoerd, maar dat heeft slechts geresulteerd in het doorschuiven van de problematiek naar het volgende kabinet. Daar zijn wij dus nu aanbeland. Het is dus "zakdoekje leggen"; iedereen legt de verantwoordelijkheid bij een ander. Daarom wil ik graag van de staatssecretaris weten waar dit zakdoekje volgens haar moet liggen.

□

Staatssecretaris **Ross-van Dorp**: Voorzitter. Mevrouw Tonkens vraagt eigenlijk of er wel sprake is van een deugdelijk systeem en of wel helder kan worden gemaakt wie verantwoordelijk is voor de kwaliteit in de gezondheidszorg. Ik zal proberen een en ander in wat procedurele zin te schetsen, zodat in ieder geval de verantwoordelijkheidstoedeling helder is. Vervolgens zal ik ingaan op het specifieke probleem dat aanleiding is geweest voor mevrouw Tonkens om deze vraag te stellen.

Wie is verantwoordelijk voor de kwaliteit in de gezondheidszorg? De zorginstellingen zelf en de daarin werkende beroepsbeoefenaren zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van de zorg die daar geleverd wordt. Mevrouw Tonkens heeft gesproken over een psychiatrische instelling. De instelling zelf en de mensen die daar werkzaam zijn, zijn dus verantwoordelijk voor de kwaliteit van de zorg die zij leveren. Dit feit is gebaseerd op de Kwaliteitswet. Daarin gaat men uit van de laatste stand van de